نگاه مثبت

طرح محور تاریخی ششگلان تبریز نهایی شد

آثار تاریخی تبریز رو می آیند

■ محور تاریخی - گردشگری ششگلان تبریز که گفته می شود ساماندهی آن گام بزرگی برای افزایش مدت اقامت گردشگران و توسعه صنعت گردشگری این کلانشهر است، به ایستگاه آخر رسید و طرح جامع آن نهایی شد. به گزارش خبرنگار مهر در تبریز، این محور تاریخی - گردشگری از خانه امیرنظام گروسی یا موزه قاجار کنونی شروع می شود و پس از الحاق به مقبره الشعرا در نهایت به خانه تاریخی قائم مقام فراهانی در مجاورت بنای قدیمی مسجد صاحب الامر و موزه قرآن ختم می شود. کارشناسان صنعت گردشگری با تاکید بر اینکه تبریز از چند سال قبل به مقصد جدید گردشگری گردشگران داخلی و حتی خارجی تبدیل شده است، معتقدند که برای ماندگاری گردشگران در تبریز باید توسعه محورهای تاریخی - گردشگری این کلانشهر همراه با افزایش جاذبه ها مدنظر قرار گیرد. محله ششگلان یکی از محله های تاریخی و اعیان نشین تبریز است که با جای دادن خانه های تاریخی فراوان در دل خود و مجاورت با مجموعه عظیم مقبره الشعرا به عنوان یکی از محورهای مهم تاریخی - گردشگری این کلانشهر مطرح شده و شهرداری منطقه ۱۰ تبریز نیز طرح جامع ساماندهی آن را اخیراً نهایی کرده است.

یعقوب هوشیار، شهردار منطقه ۱۰ تبریز با بیان اینکه این طرح پس از نیازسنجی تهیه شده است به خبرنگار مهر گفت: طرح محور تاریخی - گردشگری ششگلان در جلسه اخیر با حضور معاون عمرانی استاندار، رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، شهردار تبریز و رییس سازمان آموزش و پرورش آذربایجان شرقی طرح و مورد استقبال مسوولان قرار گرفت.

وی اظهار داشت: این طرح به استانداری آذربایجان شرقی ارسال شده تا با تصویب در طرح تفصیلی کلانشهر تبریز جهت اجرا به دستگاه های مسوول ابلاغ شود. شهردار منطقه ۱۰ تبریز افزود: در چارچوب این طرح، باید ابنیه و عوارض متعلق به سازمان صنایع، آموزش و پرورش و برخی ساختمان های با مالک خصوصی به تملک درآمده و برای آسان سازی بازدید شهروندان و گردشگران بهسازی شود. وی با تاکید بر اینکه باید از ظرفیت بناهای تاریخی این محور برای جذب توریسم و گردشگر به نحو احسن استفاده کنیم، افزود: شهرداری برای احیای کامل محور تاریخی - گردشگری ششگلان آمادگی دارد.

هوشیار اظهار داشت: در همین راستا برای تملک دو مدرسه شیخ عطار و فیوضات که در محور یادشده واقع گردیده کمیسیون ماده پنج استان مبلغ ۱۲

میلیارد ریال را به سازمان آموزش و پرورش پرداخت کرده ولی تاکنون این سازمان نسبت به انتقال این مدارس و تحویل آن ها اقدامی نکرده است. وی گفت: این در حالی است که سازمان صنایع و معادن برای انتقال ساختمان اداری و مجموعه ورزشی واقع در این محور اعلام آمادگی کرده است. شهردار منطقه ۱۰ تبریز افزود: اعتبار لازم برای تملک واحدهای مسکونی دارای مالک خصوصی واقع در این محور نیز با تصویب تغییر کاربری در کمیسیون ماده پنج، از سوی شورای اسلامی شهر تبریز تخصیص خواهد یافت. در همین حال محمد اشرف نیا، معاون عمرانی استاندار آذربایجان شرقی نیز با تاکید بر ضرورت احیای محور تاریخی - گردشگری ششگلان گفت: کمیسیون ماده پنج، آماده همکاری برای تغییر کاربری عوارضی که در این محور قرار گرفته اند بوده و نظر استاندار نیز نسبت به این موضوع مساعد است. وی تاکید کرد: در محور یادشده ابنیه تاریخی و مجموعه های فرهنگی بسیار بزرگی قرار گرفته که باید احیا و به شهروندان و گردشگران معرفی شود. معاون عمرانی استاندار آذربایجان شرقی افزود: تلاش می شود منطقه تاریخی بزرگی در حد و شان تبریز و آذربایجان ایجاد شود و گردشگران نیز در رفاه کامل از این مجوعه ها بازدید کنند. رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری آذربایجان شرقی نیز با تاکید بر جدیت این سازمان در تحقق محور تاریخی - گردشگری ششگلان تبریز، تصریح کرد: تملک و ساماندهی ابنیه تاریخی و فرهنگی واقع در این محور به رونق گردشگری و صنعت توریسم در تبریز کمک چشمگیری خواهد کرد. تراب محمدی در گفت و گو با خبرنگار مهر در تبریز با اشاره به ضرورت انتقال مدارس واقع در محور تاریخی - گردشگری ششگلان گفت: مستندات، نشانگر آن است که دو مدرسه «شیخ عطار» و «فیوضات» از ملحقات خانه امیرنظام گروسی است. وی افزود: این دو مدرسه به همراه ساختمان کنونی سازمان صنایع و مجموعه ورزشی، پس از آزادسازی در اختیار سازمان میراث فرهنگی قرار خواهد گرفت تا به محوطه خانه تاریخی امیرنظام گروسی که اکنون موزه قاجار در آن دایر است، اضافه شود. محمدی گفت: خانه امیرنظام پس از این آزادسازی ها به مقبره الشعرا وصل شده و سپس این محور به خانه تاریخی قائم مقام فراهانی و یک خانه تاریخی دیگر که قرار است بنیاد شمس تبریزی در آن مستقر شود، منتهی خواهد شد.

معاون سیاسی-امنیتی استانداری اصفهان:

دوچرخه‌سواری بانوان جرم نیست

نفیسه قانیان/ اصفهان

اصفهان استان متفاوتی است؛ همه چیزش متفاوت است. اولین استانی بود که استاندارش سوار دوچرخه شد و به صورت نمادین با مدیرانش در میدان نقش جهان رکاب زد تا فرهنگ دوچرخه‌سواری را ترویج کند و همین طور اولین استانی که شهرداری‌اش ایستگاه‌های دوچرخه‌سواری را راه انداخت و الگویی برای کشور شد. اولین و تنها استانی هم هست که دوچرخه‌سواری بانوان در آن ممنوع شده است!

هم اولین استانی است که پلیس دوچرخه‌سوار درست همین هفته پیش در آن آغاز به کار کرد و هم اولین جایی که صندوق عقب ماشین‌های پلیسی‌اش از دوچرخه‌های توقیف شده پر شد. این وضعیت حتی در دو شهر مذهبی کشور یعنی مشهد مقدس و قم نیز وجود ندارد. سوال اینجاست که آیا موازین شرعی در هر استان متفاوت است و برای هر شهر تعریفی جداگانه دارد یا این که اصول یکپارچه‌ای برای همه زمان‌ها و مکان‌هاست؟

پلیس دوچرخه‌گیر یا دوچرخه‌سوار؟

معاون سیاسی-امنیتی استانداری اصفهان در این زمینه گفت: دوچرخه‌سواری بانوان در صورت مناسب بودن پوشش آن‌ها جرم نیست. محمدمهدی اسماعیلی در پاسخ به این سؤال که چرا برخورد نیروی انتظامی با دوچرخه‌سواران بانو مجرمانه است، افزود: این برخورد با بانوان مورد تأیید ما نیست و قرار نبوده است چنین برخوردهایی صورت گیرد. وی اضافه کرد: چنانچه بانوان دوچرخه‌سوار پوشش نامناسبی داشته باشند نیروی انتظامی فقط باید به آن‌ها تذکر داده و مانع دوچرخه‌سواری آن‌ها شود اما نباید دوچرخه آن‌ها را بگیرد. وی اضافه کرد: ضبط دوچرخه تنها در مواردی مجاز است که راکب از دستورات رعایت حجاب تبعیت نکند. اسماعیلی اظهار داشت: بانوان نباید از این امکان ساده و کم‌هزینه هم برای سلامت خود محروم شوند.

وی موضع استانداری اصفهان با این قضیه را موضعی ایجابی دانست و گفت: چنانچه محدودیتی اتفاق می‌افتد ما به ازای آن باید امکان‌های دیگری به وجود آید. معاون استاندار اصفهان با تأکید بر این که این موضوع باید در چهارچوب مناسب خود اتفاق بیفتد، بیان داشت: شاید لازم باشد دوچرخه‌سواری برای بانوان در حاشیه زاینده‌رود و یا مکان‌هایی که انتقاد کمتری به آن وارد است، صورت گیرد و این امر در حال بررسی است.

وی ضمن اشاره به استفتاهای صورت گرفته در این خصوص نیز اذعان داشت: برخی علما معتقدند نوعی تبرج و خودنمایی در این مسأله وجود دارد بنابراین باید محدوده‌هایی در این خصوص تعریف شود.

وی اظهار امیدواری کرد: کمیته شورای فرهنگ استان در این خصوص به نتیجه قابل قبول و یکپارچه‌ای دست یابد. به گفته معاون استاندار اصفهان؛ علت استفاده بیشتر دوچرخه توسط بانوان در اصفهان مسطح بودن شهر است! حجاب از شرایط عضویت در انجمن‌های دوچرخه‌سواری است.

مسوول کمیته بانوان یکی از انجمن‌های دوچرخه‌سواری اصفهان نیز در این باره گفت: آن چه به عنوان موضوع عدم رعایت حجاب درباره بانوان دوچرخه‌سوار عنوان می‌شود و به علتی برای جلوگیری از دوچرخه‌سواری آن‌ها تبدیل شده است، چندان درست نیست چرا که اساسا رعایت حجاب یکی از شرایط عضویت در انجمن‌های دوچرخه‌سواری است. گیتا سارنج اظهار داشت: انجمن‌ها خود، حساسیت ویژه‌ای در این خصوص داشته و دوچرخه‌سواران بانو بدون داشتن مقنعه، دستکش، کلاه و مانتوی گشاد اجازه حرکت در شهر را ندارند. وی با اشاره به این که البته داشتن پوشش نامناسب علتی مزید برای برخورد نیروی انتظامی است، افزود: اکثر کسانی که با آن‌ها برخورد شده است دارای پوشش مناسب بوده و صرفاً به دلیل زن بودن متوقف شده‌اند.

تحقیقات متعدد نشان داده علامت‌های مشکلات قلبی در زنان طیف وسیعی‌تری از علائم را نسبت به مردان شامل می‌شود والبته که سه علامت مشخص در مورد مشکلات قلبی و به‌خصوص سکته قلبی وجود دارد

ما را برای صحبت نپذیرفتند

مسوول این انجمن ورزشی اضافه کرد: در این زمینه نتوانسته‌ایم اقدامی انجام دهیم چرا که حتی بانوان را برای صحبت نپذیرفتند. وی با اعلام این که در حال حاضر تیم‌های دوچرخه‌سواری بانوان منحل شده و هر کس با مسوولیت خود و به صورت انفرادی فعالیت می‌کند، اظهار داشت: گفته می‌شود که این موضوع حتی اگر خلاف شرع نباشد، خلاف عرف است این در حالی است که این موضوع در جامعه عادی شده و به عرف تبدیل شده است. سارنج با بیان این که فکر نمی‌کنم گرفتن تعهد کتبی یا دریافت پول به ازای آزاد کردن دوچرخه قانونی باشد، ادامه داد: حتی برای قهرمانان دوچرخه‌سواری جریمه تعیین شده و در برخی موارد دوچرخه‌های حرفه‌ای و گران‌قیمت آنان شکسته شده است.

انتقال به زمین‌های غیراستاندارد

این دوچرخه‌سوار بانو با گلایه از این که سازمان تربیت بدنی در این خصوص اقدامی انجام نمی‌دهد، تصریح کرد: تنها پیشنهادی که در این خصوص صورت گرفته، ادامه دوچرخه‌سواری بانوان در باغ بانوان است؛ این در شرایطی است که این محل به هیچ وجه مناسب و استاندارد نیست و خانم‌ها باید در زمین والیبال این باغ که یک تور وسط آن است یا در پیاده‌روی آن، جایی که افراد به صورت مداوم در حال رفت و آمد هستند رکاب بزنند، بنابراین قدرت مانور در این فضا را نداشته و به علت تنگی جا و یکپارچه نبودن محل با مشکل روبه‌رو می‌شوند. سارنج اذعان داشت: سوال من از آقایان این است که کدام بخش از این باغ را به دوچرخه‌سواری حرفه‌ای یا نیمه حرفه‌ای بانوان اختصاص داده‌اند؟

فرهنگ دوچرخه‌سواری از زن‌ها شروع می‌شود

مسوول کمیته بانوان یکی از انجمن‌های دوچرخه‌سواری همچنین اضافه کرد: اگر قصد ترویج فرهنگ دوچرخه‌سواری وجود دارد که این فرهنگ قطعاً در کاهش مصرف سوخت و رفع آلودگی هوا تأثیرگذار خواهد بود، باید آن را از زن و مادر خانواده شروع کرد چرا که وقتی زنی ورزش می‌کند این فرهنگ را در درجه اول به خانواده، همسر و فرزند خود منتقل می‌کند. سارنج گفت: چنین زنی روح سالم‌تر و در نتیجه رفتار سالم‌تری دارد و از آن جا که مسوولیت تربیت خانواده بر عهده اوست، سلامت روحی و جسمی جامعه را تقویت خواهد کرد. وی تأکید کرد: قطعاً برای تغییر دادن خانواده‌هایی که همه اعضای آن از اتومبیل استفاده می‌کنند و برای انجام دادن کوچک‌ترین کاری وسیله شخصی خود را از منزل بیرون برده و به آلودگی هوای کشور دامن می‌زنند، باید از زن و مادر آن خانواده شروع کرد.

بانک‌های گیلان و وظیفه‌ی در حال فراموشی به نام وام

فاطمه صابری

در حالی که معاون امور بیمه و بانک وزیر اقتصاد اعلام کرده است طبق قانون بانک‌ها باید در دو ماه اول و آخر سال هم تسهیلات پرداخت کنند و بانک مرکزی بر این امر نظارت می‌کند، گویا اکثر بانک‌های استان گیلان این اصل را فراموش کرده‌اند.

تا یک دهه قبل تعداد کمی از مردم ایران تجربه‌ی دریافت وام از بانک‌ها را داشتند.

وام معمولا به ضرورت برای خرید واحدی مسکونی یا اتومبیل محدود می‌شد و عموما به قشر خاصی از فعالان اقتصادی و بازار تعلق داشت.

اما تغییر سیاست‌های اقتصادی و اجتماعی اقشار مختلف جامعه‌ی ایران را به سوی بانک‌ها کشاند.

دهه‌ی ۷۰ آغاز خروج غول وام از چراغ جادویی بانک‌ها بود؛ بانک‌هایی که بی‌توجه به عرف بانکداری در دنیا و حتی دستورات شرعی، با دریافت سود بین ۱۸ تا ۳۲ درصد رکوردهای کم‌نظیر و گاه بی‌نظیر در دنیا را به نام خود ثبت کردند.

بی‌توجهی به وضعیت شغلی وام گیرنده و ضامنان، بسیاری از شعبات و طبعا اشخاص را درگیر مشکلات مختلف کرد.

هر چند این سیاست تا اوایل دهه‌ی ۸۰ تا حدودی کنترل شد اما در اواسط همین دهه مجددا دستور پرداخت تسهیلات به اشکال مختلف داده شد.

متقاضیان برای درخواست‌های خود اهداف متعالی، متعارف و حتی مقدس دارند و عموما به دنبال ایجاد شغل و گسترش مشاغل بوده و هستند. بعضی در فرم‌ها خرید زمین، خانه، کالا یا سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف صنعت و کشاورزی را به مدیران شعب وعده می‌دهند و الی آخر.

اما عدم بازپرداخت به موقع اقساط از سوی بعضی از متقاضیان ساده‌ترین راهکار را در مقابل بسیاری از مدیران و اعضای هیات مدیره‌ی شعبات مختلف بانک‌های گیلان قرار داده است؛ دستور عدم پرداخت وام از ابتدای سال به بهانه‌ی عدم صدور بخشنامه‌های تازه که این داستان تا اواسط سال ادامه پیدا می‌کند و از نیمه‌ی سال هم تقویم را روبه‌روی فرد قرار می‌دهند که: «کم‌کم به پایان سال نزدیک می‌شویم و امکان موافقت با درخواست وام را نداریم».

در این بین حتی سپرده‌گذارانی که چند ماه یا چند سال کل موجودی خود را به همین منظور در بانک ودیعه می‌گذارند امکان استفاده از تسهیلات را پیدا نمی‌کنند. در حالی که پرداخت وام یکی از وظایف اصلی بانک‌هاست و اگر مدیر بانکی نتواند راهکاری برای مدیریت تجهیز و تخصیص منابع در بازار پول پیدا کند مشخصا یکی از مهم‌ترین اصول بانکداری را به خوبی نیاموخته است. چون همواره گفته و نوشته شده دو وظیفه اصلی بانک‌ها یکی جمع آوری پول یعنی تجهیز منابع پولی و دیگری توزیع پول؛ تسهیلات اعطایی است. اینکه چه اتفاقاتی در طول یکی، دو سال اخیر روی داده است که مدیران شعبات بانکی در گیلان به محض شنیدن وام از قرض‌الحسنه گرفته تا مضاربه، مشارکت مدنی، مشارکت حقوقی، سرمایه‌گذاری مستقیم، فروش اقساطی، اجاره به شرط تملیک، سلف، جعاله، کشاورزی و... ابرو در هم کشیده و از وضعیت نامناسب شعبه تا مقروض بودن به بانک مرکزی و صدها متقاضی پشت در مانده سخن می‌گویند.

با این حال نباید نیاز بسیاری از شهروندان برای دریافت تسهیلات را به انحای مختلف به تاخیر انداخت یا به دفعات آنان را مجبور کرد مسیر بانک تا محل کار و منزل را بپیمایند تا شاید روزنه‌ی امیدی گشوده شود و مدیر شعبه با درخواست آنان موافقت کند.

در این بین تعدادی از شهروندان برای رفع نیاز خود ناچارند راهی دیگر در پیش بگیرند؛ راهی که هم از نظر شرع و هم عرف بسیار مذموم است اما متاسفانه مدیریت نادرست اقتصادی و بانکی مسبب این فرآیند شده و می‌شود؛ حضور در بازار سیاه پولی که به بازار غیرمتشکل، غیررسمی و اصطلاحا «نزول پول» معروف است. گمان نکنم مخاطبی وجود داشته باشد که در مذمت نزول خواری و نزول کردن پول چیزی نشنیده باشد اما کسی نمی‌تواند انکار کند که این فعل حرام از جامعه برچیده شده است.

البته نباید از یاد برد که بسیاری از مراجع تقلید نسبت به اداره‌ی بانک‌ها به روش کنونی هم انتقادات بسیاری دارند و دریافت کارمزد بیش از چهار درصد و جریمه دیرکرد را رباخواری می‌دانند. با این حال این روند سال‌هاست که ادامه دارد.

بحث امروز نه به خاطر وجود آوردن شرایطی در بانک‌ها برای اخذ سود چهار درصدی (که شبیه رویاست) است که توجه به نیازهای واقعی شهروندان است؛ افرادی که به دلایل مختلف از جمله بیماری، ازدواج فرزندان، مشکلات ناگهانی مالی و... اصطلاحا «پول لازم» می‌شوند و نه امکان قرض پول از اقوام را دارند و نه علاقه‌ای به حضور در بازار غیررسمی پول. در نتیجه معمول‌ترین راه را انتخاب کرده و با حضور در یکی از شعبات درخواستی را مطرح می‌کنند که اصلا عجیب نیست: «می‌خواهم وام دریافت کنم.»

مدیر شعبه حق در هم کردن چهره، وقتی دارد که کسی در بانک حضور پیدا کند و درخواست پرداخت تسهیلات بلاعوض ندارد. چون در این صورت نه تنها مدیریت وی زیر سوال می‌رود که در حق دیگر سپرده‌گذاران هم اجحاف می‌شود. اما عدم اجازه منعقد شدن کلام به افرادی که برای دریافت وام در شعبات بانک‌ها حضور پیدا می‌کنند مدت‌هاست که به یک «پایه‌ی مدیریتی» مدیران بانک‌ها در گیلان؛ تبدیل شده است. نه گفتن‌هایی که شهروندان عاصی را راهی راهروهای استانداری، فرمانداری، دفتر نماینده مجلس، بهزیستی و کمیته امداد می‌کند.

هشدار

وضعیت پخت نان در گیلان

تنور کیفیت همچنان داغ نیست

فرشته رضایی/گیلان

■ دو ماه از اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها و بالطبع تغییر قیمت‌ها در حوزه‌ی کالاهایی که از یارانه دولتی برخوردار می‌شدند، می‌گذرد. انتظار دولتی‌ها این است که همزمان با اصلاح قیمت‌ها، اصلاح الگوی مصرف در حوزه‌ی انرژی و برخی از کالاهای اساسی صورت گیرد تا به اهداف اقتصادی مدنظر از طرح هدفمند کردن یارانه‌ها نزدیک شویم. یکی از این کالاهای اساسی که اصلاح قیمت در رابطه با آن انجام شد، نان است که به عنوان یکی از غذاهای اصلی در سبد مصرفی خانوارها قرار دارد. پس از اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها مناسبات بین نانوایی‌ها و مشتریان که عموم مردم هستند تغییر پیدا کرده است. گزارش‌ها نشان می‌دهد، مردم با توجه به یکسان بودن نرخ نان در نانوایی‌های سنتی و آزادپز، در انتخاب برای خرید این محصول به سمت نانوایی‌هایی گرایش پیدا کردند که با همان قیمت تعیین شده، اما نانی با کیفیت‌تر از سایر نانوایی‌ها عرضه می‌کنند. این وضعیت به جز سراسر کشور، در بسیاری از شهرها و بخش‌های استان گیلان هم حاکم است و آن دسته از نانوایی‌هایی که با پخت مناسب، نانی با کیفیت در اختیار مشتریان قرار می‌دهند از رونق بیشتری در مقایسه با نانوایی‌هایی که تا پیش از اجرای هدفمند سازی یارانه‌ها به دلیل نرخ پایین نان و استفاده از یارانه آرد بدون توجه به کیفیت پخت، اقدام به فروش محصول خود می‌کردند، برخوردارند. هرچند بسیاری از صاحبان نانوایی‌ها کیفیت نامطلوب آردهای یارانه‌ای مصرفی به عنوان دلیل نامطلوب بودن نان تولیدی خود یاد می‌کنند. اظهارات فعالان این بخش نشان می‌دهد، هنوز هم مشکلاتی در این زمینه وجود دارد که مرغوب نبودن آرد تولیدی کارخانجات و عدم توفیق مسوولین برای کمک به حل این مشکل در گیلان است. اگر چه مسوولین ارگان‌های دولتی در این زمینه وعده‌هایی داده‌اند اما آنچه که در واقعیت مشاهده می‌شود، حکایت از آن دارد که نانوایی‌های سابقا سنتی مشکلات متعددی برای حفظ مشتریان خود دارند. حالا بعد از اجرای قانون هدفمندسازی یارانه‌ها در استان گیلان این سئوال برای شهروندان ایجاد شد که امروز نانی که با قیمت ۲۵۰ تومان خریداری شده همان کیفیتی را داراست که در گذشته با قیمت ۷۰ تومان ارایه می‌شد، پس جریان افزایش کیفیت نان به چه نتیجه‌ای رسیده است؟

در این خصوص تعدادی از شهروندان گیلانی از تداوم وضعیت پخت نامطلوب نان گلایه کردند. محسن. الف در این زمینه به ما گفت: نه خبری از افزایش کیفیت نان است و نه خبری از افزایش اندازه و سایز نان! این شهروند توضیح داد: بسیاری از نانوایی‌هایی که در گذشته آزادپز بودند، مملو از جمعیت کسانی است که به خاطر کیفیت مطلوب نان به آنجا مراجعه کرده‌اند. بیاتی، یکی دیگر از شهروندان هم با اشاره به اینکه سئوال ما این است که چرا با وجود افزایش قیمتی که بعد از طرح هدفمندی یارانه‌ها در کشور اجرایی شد، برخی همچنان نان بی‌کیفیت پخت می‌کنند، به ما توضیح داد: برخی از نان‌های سنتی از زمانی که گران شده‌اند روز به روز سایز آن کاهش پیدا می‌کند، همچنین کیفیت تغییری نکرده است. حسن‌پور شهروند دیگری است که تاکید کرد: سال‌های قبل نیز قیمت نان با تورم عادی افزایش پیدا می‌کرد و این دفعه با هدفمندی یارانه‌ها بیشتر شد اما حالا این نگرانی وجود دارد که مانند سال‌های گذشته که همزمان با افزایش قیمت نان تا مدت کمی کیفیت نان خوب بود و پس از عادی شدن قیمت، به تدریج از کیفیت آن کاسته می‌شد، باز هم بعد از مدتی از کیفیت نان کم شود. اما نظری، یکی از نانوایان رشت در این خصوص به ما گفت: مهم‌ترین مشکل ما این است که آرد با کیفیت نداریم و کارخانه‌ها آرد بی‌کیفیت قبلی را با قیمت جدید به ما می‌دهند و نوع مرغوب آرد هم بسیار گران است و مجبوریم آرد نول با قیمت گونی ۱۹ تا ۲۰ هزار تومان بخریم و با مخلوط کردن با آرد فعلی نان بهتری به دست مشتریان برسانیم تا مشتریان خود را از دست ندهیم. وی افزود: البته مسوولین به ما قول داده‌اند که تا ماه آینده ما را در تهیه آرد با کیفیت یاری کنند اما فعلا ما مجبوریم با هزینه بیشتر مشتریان خود را حفظ کنیم. هر چند که تعداد زیادی از همصنفان ما به دلیل مشکلات مالی نتوانستند آرد نول بخرند و به‌خاطر همین موضوع ضرر کردند. نظری گفت: امیدواریم مسوولین محترم به ما کمک کنند تا حداقل بتوانیم آرد متوسط را در اختیار داشته باشیم. چون در غیر این صورت مردم به دلیل یکسان شدن قیمت، از نانوایی‌های به اصلاح آزادپز که در چند سال اخیر ایجاد شده و جدید هستند خرید می‌کنند.

آزمون و خطای پخت نان با کیفیت

در این رابطه نظر سید مومن نیافر، مدیرعامل شرکت غله و بازرگانی منطقه هفت را جویا شدیم. وی در خصوص کیفیت نامطلوب پخت نان در برخی از نانوایی‌های سنتی گفت: نانوایی‌هایی که نتوانند نان با کیفیت خوب تولید کنند و مشتریان را جذب و نان‌های تولیدی را عرضه کنند به‌تدریج از عرصه رقابت حذف خواهند شد و افرادی در این بخش فعالیت خواهند داشت که انگیزه تولید نان با کیفیت دارند. وی در خصوص مشکلاتی که هم اکنون برای نانوایی‌ها ایجاد شده است، افزود: نانواها می‌توانند آردشان را خود انتخاب کنند و مجبور به خرید آرد از کارخانجاتی که نامرغوب تولید می‌کنند نیستند.